

CANÇÓ PER LA UNITAT LLATINOAMERICANA

Pablo Milanés

El naixement d'un món
s'aplaçà per un moment,
un breu lapsus del temps,
de l'univers un segon.

Tot i així semblava
que tot s'acabaria
amb la distància mortal
que separà les nostres vides.

Realitzaren la tasca
de desunir les nostres mans
i tot i ser germans
ens mirarem amb temor.

Quan passaren els anys
s'acumularen rencors,
s'oblidaren els amors,
semblàvem estranys.

Quina distància tant sofrida,
quin món tant separat,
mai s'hagués trobat
sense aportar noves vides.

Esclau per una part,
servil criat per l'altra,
és el primer que nota
l'últim en deslligar-se.

Explotant aquesta missió
de veure-ho tot tant clar
un dia es va veure alliberat
per aquesta revolució.

Això no fou un bon exemple
per altres per alliberar,
la nova tasca fou aïllar
bloquejant tota experiència.

El que brilla amb llum pròpia
ningú ho pot apagar.
La seva brillantor pot assolir
l'obscuritat d'altres coses.

Què pagarà aquest pes
del temps que es va perdre.
De les vides que costà,
De les que pot costar.

Ho pagarà la unitat
dels pobles en qüestió,
i al que negui aquesta raó
la Història condemnarà.

La Història porta el seu carro
i a molts ens muntarà,
per damunt passarà d'aquell
que vulgui negar-lo.

Bolívar llançà una estrella
que junt a Martí brillà.
Fidel la dignificà
per caminar per aquestes terres.

Canción por la unidad latinoamericana

Pablo Milanés

*El nacimiento de un mundo
se aplazó por un momento,
un breve lapso del tiempo,
del universo un segundo.*

*Sin embargo parecía
que todo se iba a acabar
con la distancia mortal
que separó nuestras vidas.*

*Realizaron la labor
de desunir nuestras manos
y a pesar de ser hermanos
nos miramos con temor.*

*Cuando se pasaron los años
se acumularon rencores,
se olvidaron los amores,
parecíamos extraños.*

*Qué distancia tan sufrida,
qué mundo tan separado,
jamás se hubiera encontrado
sin aportar nuevas vidas.*

*Esclavo por una parte,
servil criado por la otra,
es lo primero que nota
el último en desatarse.*

*Explotando esta misión
de verlo todo tan claro
un día se vio liberado
por esta revolución.*

*Esto no fue un buen ejemplo
para otros por liberar,
la nueva labor fue aislar
bloqueando toda experiencia.*

*Lo que brilla con luz propia
nadie lo puede apagar.
Su brillo puede alcanzar
la oscuridad de otras cosas.*

*Qué pagará este pesar
del tiempo que se perdió.
de las vidas que costó,
de las que puede costar.*

*Lo pagará la unidad
de los pueblos en cuestión,
y al que niegue esta razón
la Historia condenará.*

*La Historia lleva su carro
y a muchos nos montará,
por encima pasará de aquel
que quiera negarlo.*

*Bolívar lanzó una estrella
que junto a Martí brilló.
Fidel la dignificó
para andar por estas tierras.*